

מסורת הש"ס

א) וכתובות כד. א. ב) ונקמן
ג. א. ג) ונע"א. ד) כרשות
ה. ישראל דר כ"ל. ו) רש"א.
ז) רש"א ת"ו. ח) שייך לעיל
ט. א. כמשה. י) ו) ונל
דהו"א כח"א דהו"א כ"ו.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא עד וכו'
כלומר או עד: (ב) ד"ה
לספק וכו' כי היכי דלהדר
שירא: (ג) ד"ה מסקנה
דמילתא חגע עובד טובים
בכוונה כגון שמתין
ליגע ושיכנן וכו' לדבר
אחר בגוף מדבר:

ישראל דר בחצר אחרת: ה"ג יינו של עובד כוכבים
היין של עובד כוכבים וטהרו ישראל ותמו ברשות
ש עצמו ישראל דר באותה חצר מותר והוא שמפחה
שאלא אבל אין מפסח וחומר בידו אמר"פ שישאל דר
מפסח תמים ואם לאו אינו חייב להקריבו

במותה כלי המסור מיון שאין שם
מרתה כלי הא: **מתי אפי' אין**
מפתח ומוסם בידו. כיון דישאל דר
באותה חצר כשומר היזא ויכנס דמי
דארמין בנמתי' שמוחר: **או עד שיבא**
חמוסה הבא לקלין. שיהא שומר
ממונה לשמור הבא הולך ויוצא וי
ו שעה קבועה לבא או עד שיבא
כלומר (ה) עד שיהא ממונה עליהם
שיחירו או מציאותו, ולקמן פריך בהא
לקלין גירעוטה הוא: **ורשיא דרשא.**
יין של עובד כוכבים (ז) בדרשות עובד
כוכבים דישאל דר באותה חצר
דקאמר ר"מ מותר והוא שמפתח
ותוסם בידו וזמן רבנן למיתב: **ורשיא**
והאמר ליה רבי יוחנן לסנא כו'.
אלתא פשוטא ליה לרבי יוחנן כי הא
גוונא לקולא הוא דבעין לחמל:
אלא אסיפא דרשיא. היכא דין של
ישאל הוא וקמי' ישאל דר בחצר
זחרת מותר והוא שמפתח ותוסם בידו
דכיון דין דישאל הוא מיתנת עובד
כוכבים לחיף שמא יגישו בן ישראל
הדר בחצר וקמי' גירעוטה הוא.
דכיון דיש לו שעה קבועה לבואו לא
מיתנת עובד כוכבים: **לסנא או**
להחמיר. להקל דקאמר ח"ק צדור
שטלה עובדי כוכבים אסור להניחו
בבית העובד כוכבים שהוא בעליו
והוא הדין בבית עובד כוכבים
זחר וקאמר רבי שמעון בן אלעזר
או כל רשות עובדי כוכבים אסור
היא בנמיה כלומר הואיל ואזני
כוכבים מיתנת או להחמיר קאמר
ובניחוטא איחמר דתנא קמא דוקא
בבית בעליו קאמר רבי זארי
שמעון בן אלעזר למימר הוא הדין
בבית העובד כוכבים זחר דחיישין
לגומלין אפי' דהא עובד כוכבים
המניח עליו יחד לו הכר וית' לישאל

וְנִסְכּוֹתָיו כִּי הָיָה (וְ) דַּהֲדַר יִשְׂרָאֵל חֲזִין
וְיִוֹאֲמֹל לָךְ כִּיֹּאזְנוּ: רַבִּי שְׁמֵעוֹן
הָאִישׁ: רֹפִילָא. שְׁנֵי לְמַלְךְ: אֹסִיבוּ
מִמַּרְיָה וְאִי נָמִי נִגַּע מִסְּקִיד עָלֶיהָ
מִפְּטֵי הָעִיר עָלָיו וְאִם יִמְצְאוּהוּ נִגַּע
נִגַּע:

עוד שיהא שופר יושב ומשמר. תימה היינו רשא דישראל ועובדי כוכבים דרין צה ואין לומר דלגיטריך ליואז ונכנס דהא נמי שמעיין מרשא דקתני דרין צה ולא שיהא נותן עימיו בעובד כוכבים.

בבית הדין הרבני בירושלים, תשס"ח.

היה מונח בתוך הרחוב וגם היה שם
אין של עובד כרובים שעה אין העובד
כובדים נתפס בגנב על הניחא רב
ההגנייה ואפילו הכי חממה שר
שפתם על הניחא רב ואל דלחרין
פרק בתרא דף (ע. א.) דההוא
היה יחידי ביה חממה שדרשלו
וקאמר רבא אי מתי לאשחממתי
חממה אקור וחקי פי שפתם בגנב
על הניחא רבא משהו דכדיש שיכול
ליכנס ש אינו ידע כל קל ותנשך
ואכל אי נתפס בגנב על הניחא רבא
חממה שרי ולכסי מימי עליה היא
דעל פסוק:

הדרו עלד רבי ישמעאל

ממונה הבא לקציץ ממונה בא לקציץ גרענות הוא
שאינו בא לקציץ; רש"א אומר רשות עובדי כוכבים
להו"ר ש"ב בן אלעזר להקל או להחמיר רב יהודה אמר
אמר ועירי להחמיר רב יהודה אמר ועירי להקל
שברשותו אסור כך ברשות עובד כוכבים אחר נמי א
ר"ש בן אלעזר אומר כמה דברים אמורים ברשותו אבי
אחר מותר ולא חיישינן לגומלין רב נחמן אמר ועירי
יבמה דברים אמורים ברשותו אבל ברשות עובד כוכ
חיישינן לגומלין ר"ש בן אלעזר אומר כל רשות עובדי כ
בוותיה דרב נחמן אמר ועירי להחמיר אמר ר"ש בן א
כוכבים אחת היא מפני הרמאין דבי פרק רופילא אותי
סבור רבנן קמיה דרבא למימר כי חיישינן לגומלין
מותיב האי גבי האי אבל הכא כיון דאריסיה לאו דרמי
רופילא לגומלין לא חיישינן אמר להו רבא יאדרבה א
לגומלין ה"מ היכא דלא מירתת מיניה אבל הכא כיו
עליה זכותא ההוא כרכא דהוה יתיב ביה חמרא ה
כוכבים דהוה קאי בני דני' אמר רבא יאם נת
שרי ואי לא אמר:

הדרן עלך רבי ישמעאל

וילא נגע דתתם עליו כנגד חייסין דלמא שציק ליה לעבוד כוכים
מהאי עובד כוכים וימנא אחרניא ומפקיד ליה גבי ההוא דלישני
בן אלעזר ב'. ואחא הא דמתניתין אחמורי מתמה: מפני הרמ
חמרא. יין שער רזני ישראל בשארל גבי אריסייוס. עובד כ
דלא נגע: כרכל. כרך: אס תתם עליו כנגד. אס עובד כ
תתם עליו כנגד: חמרא שרי. נשתי

הדרן עלך רבי ישמעאל

מסקנא דמילתא. מגע עובד כוכבים (א) כיון שנתכוין ליגע זיך אפ' אפ' שלג ניסך אסור בהנאה ממנו' (י) (אחא) דלגדרמים עובד כוכבים (ג) משום לך קר אמרין מירא. שלג ככוונה בגון לא הכיר בו שהוא יין מותר בהנאה ממנו' (ז) דהרס דהרס כוכבים (שס) וכן נפל לגור ונמי שלג ככוונה הוא ומותר בהנאה ממנו' (ז) וכן נתכוין לניטול דבר אחר בגון אמריו דרש אבי (נא) שלג ככוונה הוא ומותר בהנאה. מגע עובד כוכבים ע"י דבר אחר בגון נקטת אור זרעין שנתכוין לדבר אחר כי מדרדו בקנה א"ו החם לא הארעה מותר בהנאה ממנו' (א) ככוונה ולא אמרין אסור בהנאה מהאור עובדא דריס' דשרי' (ב) משום שלגל ככוונה הוא לא ככוונה אסור. כמו של עובד כוכבים בחיבורין בגון דאוריך ארוקי הכיר בו שהוא יין אסור בהנאה מדרבי יוחנן דלמך (נא) לא והכח על יין משום יין נסך משום לך קר. לא הכיר בו מותר אף בשמייה מהאור עובדא דריב' יוחנן א"ו ארזא ורבי יוסי א"ו הכורא (ג) דחד שרי אפילו' בשמייה משום דעובד כוכבים לא הוה דריב' ושלג בחיבורין בגון זריקת מותר אף בשמייה ואפילו' נתכוין מדרב אבי דלמך (א) כל שנזכר סבור בעידי כוכבים אינו עושא יין נסך. ר' הויה רב וספק הוה למשע:

השומר

עין משפט
גר מצוה

הַקֹּדֶשׁ אֶת מִי שֶׁיֵּיגַח מֵהָלֵל
מֵאֲכָלוֹת אֲשֶׁרוֹת
הַלֵּכָה גַּם שָׁמָּה לְאֶחָד קָמָה
שׁוֹשׁ״ע יִד סִי קָלָה שְׁעִיף
אֶת

קָהָה ב' מִי שֶׁסָּהָה אֶל
סָהָה שֶׁסָּהָה יִיד
סִי קָה סָהָה ט:
קָה ג' ד' מִי שֶׁסָּהָה ג'
ד' סָהָה שֶׁסָּהָה יִיד
סִי קָה סָהָה א':
קָה ד' מִי שֶׁסָּהָה הִלֵּה
כֵּן סָהָה לִאֲדָן קָה
סָהָה יִיד סִי קָה סָהָה
ד':

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones